

HITKÖZSÉGI HÍRADÓ

NEM AZ A ZSIDÓ, AKINEK A SZÜLEI AZOK VOLTAK, HANEM AKINEK A GYERMEKE IS AZ LESZ! (Simon Peres)

Szerkesztői gondolatok

Tisztelt Olvasók!

Újságunk Bar Micvó korba lépett, elindul a XIII. évfolyamunk, 2008 januárjától lapunk 400 nyomtatott példányban jelenik meg. Ebben az évben regionális lap helyett országossá váltunk, ezzel lehetőséget teremtve további közösségek, emberek elérésére, az olvasótábor bővítésére.

A 2008-as naptári év több kerek évfordulót tartogat számunkra. 60 éve annak, hogy 1948 májusában kikiáltották Izrael államot. A Komáromi Zsidó Hitközség tagjainak jelentős része Erec Israelben lelt új otthonra. Májusra egész napos programot szervezünk „Komáromtól Izraelig címmel” 40 évevel ezelőtt az 1968-as események hatá-

sára többen hagyták el közösségiüket, választottak maguknak új hazát, júniusi találkozón során szeretnénk, ha ők és leszármazottaik pár napra visszatérnének városunkba.

Itt kell szólnunk arról, hogy indul új oktatási programunk a MELAMED. Január 27-től minden hónapban egy napon közösen tanulunk a Menházban, bízva abban, hogy hozzájárulunk ezzel a zsidó közösség fejlődéséhez, továbbbóléséhez.

Köszönjük és továbbra is várjuk cikkeket, híreiket, észrevételeiket, amelyekkel gazdagabbá teszik kiadványunkat.

*a Hitközségi Híradó
szerkesztői*

MEGHÍVÓ – ENSZ Holokauszt nap

Az ENSZ 2004-es határozata értelmében az Auschwitz- Birkenau koncentrációs tábor felszabadulásának napja, január 27. 2005 óta a Holokauszt emléknapja az egész világon.

A Komáromi Zsidó Hitközség második alkalommal szervez programot ezen a napon 2008. január 27-én a Menház Zsidó Kulturális és Közösségi Központban. Az eseményen minden érdeklődőt szeretettel várunk, a program díjmentes.

Programok:

14:30–14:45 Megnyitó

15:00–15:45 Komárom és a Holokauszt – dr. Novák Tamás előadása

16:00–16:45 Az auschwitzi jegyzőkönyv szlovák vonatkozásai – dr. Haraszti György a budapesti Országos Rabbiképző- Zsidó Egyetem tanszékvezető történésze előadása

17:00 Gyertyagyújtás a zsinagógában

Emlékezzünk együtt!

Shalom klubok találkozója

Február 23-án, szerdán Komáromba látogat a budapesti Bálint Zsidó Közösségi Házban működő Shalom klub Kádár Kata vezetésével.

Az egész napos program keretében megtekintik a komáromi hitközség épületeit és a város nevezetességeit.

Délután 15:30-kor a Menház Wallenstein Zoltán termében a komáromi és budapesti Shalom klub tagjai találkoznak. mindenkit szeretettel várunk!

Melamed I.

A Komáromi Zsidó Hitközség ezúton hív meg minden érdeklődőt a MELAMED – alapfokú oktatási programja első napjára, melyet 2008. január 27-én tartunk a MENHÁZ Wallenstein Zoltán termében. Az oktatás ingyenes, magyar és szlovák nyelven zajlik.

Előzetes jelentkezés ajánlott, de a nem regisztrált érdeklődőket is szeretettel várunk. Előadóink a budapesti Országos Rabbiképző- Zsidó Egyetem hallgatói és oktatói.

10:00–10:30 Megnyitó

10:30–12:00 Mi is az a zsidóság- értelmezés, bevezetés, a zsidóság alapművei

12:00–12:15 Kávészünet

12:15–13:45 A héber nyelv alapjai

13:45–14:15 Ebédszünet – higiéniai ebéd

Délután 14:30-tól a program az ENSZ Holokauszt nap keretében folytatódik!

Az első félév további tervezett időpontjai:

2008. február 24.

2008. március 21. – péntek este- Purim- Shabati tanház

2008. április 20. – Széder este

2008. május 4. – Izrael nap

2008. június 22.

Részvéttel

Megdöbbenedéssel értesültünk testvérek közösségeink a Salgótarjáni Zsidó Hitközség elnöke, dr. **Gótai László** főorvos hirtelen elhalálozásáról. Tavalyi látogatására Komáromban máig örömmel gondolunk vissza. A család és a salgótarjáni közösség gyászában ezúton osztozunk.

a Komáromi Zsidó Hitközség vezetősége és tagsága

Új elnök a Dózsában

A Budapesti Zsidó Hitközség Dózsa György úti körzete a fiatalon elhunyt **Szalai György** után a közelmúltban tartott rendkívüli választásokat, melyen rendszeres olvasónkat, újságunk szlovák fordítójának férjét, **Vadász Gábort** választották elnökké. Új funkciójához ezúton gratulálunk és sok sikert kívánunk!

Tagsági díj 2008

Kérjük a KZSH tagjait, hogy a 2008. évre esedékes tagdíjat (200 Sk/fő, nyugdíjasoknak, diákoknak 100 Sk/fő) minél előbb befizetni szíveskedjenek. A fizetés készpénzben a titkárságon (hétfő 15:00-17:00, csütörtök 10:00-12:00), átutalás-sal (a 2. oldalon található bankszámlára) vagy csekken (a titkárságtól kérhető postázzuk is) lehetséges. Köszönjük!

Kérjük a támogatását!

Kedves Olvasónk! Kérjük, lehetősége szerint támogassa a Komáromi Zsidó Hitközség programjait, a HH megjelenését, épületeink, temetőnk felújítását. 2008. január 1-től támogatását az alábbi bankszámlaszámokra küldheti (támogatás személyesen a KZSH titkárságán és csekken is lehetséges): Korona és devizaszámlák egyaránt!

Belföldi átutalás Szlovákiából:

26384962/0900 – Slovenská sporiteľňa vagy
10103804/5200 – OTP Slovakia

Nemzetközi átutalás külföldről:

A KZSH címe: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovakia

IBAN: SK0609000000000026384962 SWIFT: GIBASKBX

Bakunk címe: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno vagy

IBAN: SK5252000000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX

Bankunk címe: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Köszönjük!

Magyarországi olvasóink figyelmébe: Kedves Olvasónk!

Kérjük, hogy az egyházaknak adható személyi jövedelemadója 1 százalékát a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (MAZSIHISZ) részére ajánljá fel a 0358-as technikai számon. A MAZSIHISZ rendszeresen támogatja a KZSH munkáját!

Hitközségi Híradó (Spravodaj) – a Komáromi Zsidó Hitközség lapja (mesačník ŽNO v Komárne). Alapítva 5756-ban (1996), **főszerkesztő** – séfredaktor: Paszternák Tamás (tamás.paszternak@menhaz.sk), Paszternák András (andras.paszternak@menhaz.sk), **munkatársak** – spolupracovníci: Haas Judit, Mgr. Piczek Ferenc, **tördelőszerkesztő** – grafická úprava: Saláth Richárd, **olvasószerkesztő** – jazyková korektúra: Vadász Magda (Budapest), Paszternákné Kertész Zsuzsanna (Komárom), **nyomtatás** – tlač: Silvester s.r.o., a **KZSH** címe – címzés: Židovská náboženská obec, Eötvösa 15, 945 01 Komárno, Slovakia, tel.: 00421/35/7731-224, e-mail: kile@menhaz.sk, tel./fax: 00421/35/7725-355. **Regisztrációs szám:** 3884/2008. **ISSN** 1337-091x. **Lapunk Önnek készült, kérjük ne dobja el!**

Faliújság

rövid hírek

★ A HH-t a KZSH-t és a Shalom klubot támogatták: a Kornfeld család (Dunaszerdahely), a Rybár család (Rimaszombat), Martin Rujder (Nitra), dr. Gábor Tibor (Nagykürtös), Ing. Jozef Krajan (Komárom) és anonimitásukat kérő adományozók. Köszönjük!

★ Pályázati támogatásoknak köszönhetően új könyvekkel gazdagodott a Spitzer Béla Kiskönyvtár. minden kedves olvasót szeretettel várunk!

Ezúton köszönjük Magen István úrnak és Zinner Iván úrnak (Budapest) az általuk küldött könyvadományokat.

★ Megérkezett a Szegedi Zsidó Hitközség hírlevelének friss száma, melyet a könyvtárban már olvashatnak.

★ A KZSH a vezetőség döntése értelmében 2008. január 1-től az eddig alkalmazott egyszeres könyvvitel helyett a kettős könyvelésre tér át. Az ehhez szükséges előkészületek megkezdődtek.

★ A polgári újév alkalmából a KZSH üdvözölték: MUDr. Basternák Tibor Komárom polgármestere, Szabó Béla alpolgármester, Kovács Péter hivatalvezető, Weszelovszky Gábor főosztályvezető. Köszönjük.

★ A KZSH tagsági díjai, a temetőgondozási díjak és a bérleti díjak 2008-ban változatlanok maradnak. Az árak módosítására 2009-től, az EURO Szlovákiai bevezetésével egyszerre kerül sor.

★ A KZSH megkezdte a régió többi közösségevel az egyeztetéseket, a 2008. évi Mártrímapok időpontjával kapcsolatban.

STETL – a Hitközségi Híradó kulturális oldala

Az oldal a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma támogatásával jött létre!

Beszélgetés **Simon Attilával**, a Selye János Egyetem Történelem Tanszékének vezetőjével az ENSZ Holokauszt nap (január 27.) alkalmából

1966-ban születtem Rimaszombatban, református családban. Egyetemi tanulmányaimat Pozsonyban, a doktorit (PhD.) a Pécsi Tudományegyetemen végeztem. Éveken keresztül tanítottam középiskolában, majd tankönyvírással, illetve a Fórum Kisebbségkutató Intézet munkatársaként történeti kutatásokkal kezdtem foglalkozni. Fő kutatási területem a Szlovákia és a szlovákiai magyarok két világháború közötti története. 2005-től oktatok a Selye János Egyetemen, ahol egyben a Történelem Tanszék vezetője vagyok.

Milyen küldetése van a Selye János Egyetem Történelem Tanszékének?

Nem szeretem az olyan hangzatos kifejezéseket, mint a küldetés. Inkább azt mondanám dolgunk, feladatunk van, amely semmiben sem különbözik más egyetemek, más tanszékek feladataitól. Mi ugyanúgy jó szakembereket, művelt és kreatív értelmiiségeket akarunk képezni, mint a többi felsőoktatási intézmény. Tehát nem jelzős szakembereket (szlovákiai magyar történelemtanárokat), hanem történelemtanárokat, akik bárhol megállnak a helyüket. Persze, minden tudományos műhelynek rendelkeznie kell prioritásokkal. Mi abban próbálunk jónak lenni, amihez adottságaink vannak. Hiába akarnánk mi kitűnő egyiptológusokat nevelni, ehez sem szakembereink, sem eszközeink nincsenek. De kitűnő olyan oktatóink vannak, akik sokat tudnak Közép-Európa és az itt élő kisebbségek múltjáról. Tehát ebben akarunk kitűnni a többi egyetemi műhely közül.

Mely évfolyamokon, milyen formában találkoznak hallgatóik a zsidó nép történetével?

Mivel mi elsősorban jövendőbeli tanárokat képezünk, tanulmányi programunkban is egyfajta kiegyszűlyozott-ságnak kell érvényesülnie az egyes korszakok között. Így a hallgatók az emberré válás folyamatától kezdve kro-

nologikus sorrendben jutnak el a harmadik év végére a jelenkorig. Eközben számos olyan pont van, ahol a zsidó nép története előbukkan. Pl. Az ókori tanulmányokban külön témát jelent a korabeli Izrael története, de a középkori Európa múltjának tanulmányai köze-pette sem lehet megkerülni a diaszpórában élő zsidóság sorsát. És mivel a mi (magyar) nemzeti történelmünknek az itt élő zsidóság szerves részét alkotta, így a nemzeti történet taglalása során is előbukkannak olyan momentumok, amelyek a zsidók történelmével kapcsolatosak. De én nem választanám ezeket külön, hiszen az én felfogásomban a Kárpát-medencében élő népek történetét nem lehet feldarabolni. A 19. század második felében és a huszadik században köztünk élő és alkotó zsidó művészek, tudósok eredményei éppúgy a magyar kultúra részét képezik, mint a zsidó kultúráét, a holokauszta áldozatai pedig éppúgy a magyar nemzetben ejtett sebet képeznek, mint a zsidóknak.

A Holokauszt oktatása fontos kérdése a mai iskolarendszerek. Az emléknapok megszervezése jelenős kihívás az alap és középiskolában. Mit tanul ma meg egy komáromi egyetemista a vészkorszakról?

Természetesen tanul, hiszen ez fontos része a történelmünknek. Az 5. szemeszterben van egy külön kurzusunk, amelynek a címe a Holokauszt története, s amelynek keretén belül a középkori zsidóüldözések től a mai modern antiszemitzmusig jutunk el, miközben a tantárgy gerincét az európai és a magyar zsidóság vészkorszaka képezi. Úgy gondolom ez a tantárgy elegendő alapot szolgáltat ahhoz, hogy a mi végzőseink megértsék a holokauszt lényegét, s ne váljanak belőlük szélsőséges nézetek rabjai.

Mennyire oktatnak olyan gyakorlati módszereket, melyek a Holokauszt oktatás területén használhatók a szlovákiai magyar iskolákban?

Tanszékünk oktatási programja jelentős hangsúlyt fektet a módszertanra, amely Vajda Barnabás kollégám feladata. Erről bővebben ő tudna szólni, de én azt hiszem, kapnak olyan felkészítést, hogy a holokauszt tanításával is megbirkózzanak. Mi igyekszünk a hagyományos iskolai oktatási formák mellett más lehetőségekkel is megismertetni a hallgatókat. Így minden évben tanulmányi kirándulást szervezünk, hogy lássák, hogyan kell ennek működnie (A tavalyi évben pl. Sopronba is ellátogattunk, ahol többek között a régió egyik legöregebb zsinagógáját is megnézhették). A Holokauszt története c. tantárgy keretén belül pedig voltunk a Vagonkiállításon, s Önnek köszönhetően a Menházban is sor került egy a komáromi zsidóság történetével kapcsolatos előadásra.

Találkozik e ma az egyetemen, hallgatói körében, antiszemita, zsidóellenes kijelentésekkel, megmozdulásokkal? Mit tud tenni a tanszék annak érdekében, hogy a jövő tanára toleráns legyen és rendelkezzen elég információval a fenti témák oktatásához?

A nagy számok törvénye alapján bizonyosan vannak olyan hallgatóink, akiknek ilyen nézeteik vannak, de a történész szakosok között, akikkel én szorosabb kapcsolatban vagyok ilyenekkel még nem találkoztam.

(Folytatás a köv. oldalon)

(Folytatás az előző oldalról)

Valószínűleg érzik azt, hogy ennek a mi tanszékünkön nincs és nem is lehet tere. Egy tanár lehetőségei persze korlátozottak. Mást nem lehet, mint saját magatartásával mutat példát (tehát megpróbál toleráns és liberális magatartást sugározni), illetve olyan tudást ad át, amelynek birtokában a hallgatóink nem dőlnék be azoknak a szánalmas de egyben rémisztő nézeteknek és magatartásnak, amely egyébként Magyarországról kiindulva már Komáromban is felüttötte a fejét.

Természetesen mi nem lehetünk ott a nap 24 órájában a hallgatóink mellett, annyit azonban megígérhetek, hogy amíg én leszek a tanszékvezető sem gárdák, sem magukat polgárinak nevezett, de attól mérföldekre lévő társulások nem kapnak helyet a tanszéken.

A tanszék kutatási témái közé mennyire tartozik a régió zsidó helytörténetének, történelmének, életének kutatása? Vannak-e ilyen kezdeményezések?

Új tanszék vagyunk, még csak most tesszük az első lépéseket a kutatómunkában. Mi elsősorban a mai Dél-Szlovákia térségét kívánjuk kutatni, s mivel itt zsidók is éltek és élnek, természetesen az ő múltjuk kutatását is feladatunknak tartjuk.

Egyik hallgatójuk ebben a tanévben a komáromi zsidóság témájából ír szakdolgozatot. Tervezik-e a hasonló kezdeményezések folytatását, bővítését?

Ez a hallgatónk választása volt, amit én örömmel támogattam. Remélem, hogy ez csak a kezdet, s számos hasonló téma akad majd a következő években. Annál is inkább mert sajnos azok, akik átélték a vészkorszakot, lasan eltávoznak körüknből és nem lesz kit megkérdezni.

Van-e, illetve terveznek-e együttműködést a Holokausztot kutató nemzetközi szervezetekkel, múzeumokkal, intézményekkel?

Konkrét lépéseket ez irányban még nem tettünk, hacsak a komáromi Menházzal való kapcsolatot nem sorolom ide. De remélem, hogy idővel sor kerül ilyen kapcsolatok kiépülésére. Én nyitott vagyok minden ilyen iránt.

Pasternák Antal elnök Úrnak

Zidovská nábozenská obec v Komárne
Komáromi Zsidó Hitközség
The Jewish community of Komárno
Jüdische Gemeinde in Komárno

94501 Komárno Slovakia, Eötvösa 15

Kedves Elnök Úr!

A Komáromi Zsidó Hitközség szives üdvözletét 85.születésnapom alkalmából, köszönnettettem.

Melegen köszönöm az ebből az alkalomból nekem küldött szép ajándékkönyvet. Mindég szívesen gondolok Önre, kitüntő fiaira, a fájdalom kicsiny, de lelkes komáromi kehiliárát.

Az Önök hitközsége számomra azért is különösen kedves, mert ott kezdté bold. elődöm Pécssett, dr. Wallenstein Zoltán, nagyívű és fájdalom korán aláhanyatlott rabbi-pályáját. Elnök Úrnak, Szeretteinek, a kedves Gyülekezetnek ismételt köszönetem m ellett legjobb kívánataimat tolmacsolom, abban a reményben, hogy lesz módunk örömben találkozni Komáromban.

Szives hitesstvéri üdvözlettel

Dr. Schweitzer József

Budapest 2007-12-12

1431 Bp. Pf. 192. Tel.: 267-63-88 Tel./Fax. 267-59-95

Új könyvek a Spitzer Béla Kiskönyvtárban

Jövőnk, ami összeköt – a régió oldala

Olvasói levél

Megemlékezés dunaszerdahelyi hitközségről

3500 személyt lágerba vittek, abból hazaérkezett kb. 350 ebből kiváendorolt kb. 260.

Az itt maradtak igyekeztek az itteni hitközséget megalakítani. Sajnos kevesen voltunk és most már még kevesebben vagyunk. 60 személy alkotja a hitközséget.

Mielőtt ez a hitközség megalakult, volt az előző vezetőséget teljesen megújítottuk. Az új vezetőség célja a hitközség fejlődését, vallási és téren. Ehhez hozzásegített a város vezetősége is. Annak dacára, hogy elfoglalt emberek, szabadidejüköt sok esetben a

hitközségi munkájukkal töltik. minden honorárium nélkül.

2007. október 28-án volt az érváros gyűlés, új vezetőséget választottunk, Ezt a tagság nagy megelégedéssel fogadta. A vallási szempontból nehézségek vannak, tekintve, hogy nincs előimádkozó. Idáig Budapestről hoztak előimádkozót Nagyünnepekre. A vezetőség várja előimádkozó jelentkezését. Én mint a legidősebb tag, nagyon értékelém a vezetőség jó munkájának eredményét.

Tisztelettel:
Feldmár Sándor, Dunaszerdahely

Pinchas leb Frieden Oktatási Forrástár: Interaktív óra az Ozorákban

2007 decemberének elején a KZSH Pinchas leb Frieden Oktatási Forrástárának önkéntesei második alkalommal látogattak el a dunaszerdahelyi Ozorák középiskolába, hogy eleget téve II-lés tanár úr meghívásának, a zsidóságról és a Vészkorszakról beszélje-nek a diákoknak. A 120 diák elsőként a „zsidó” szó jelentésével ismerkedhett meg, majd a történelem, a zsidó élet körforgása került terítékre. Az informális oktatás módszerei és a modern technika segítségével közelebb kerülhetett a tanulókhoz a zsidó kö-

zösség fogalma és a Holokauszt alatt történtek. Természetesen a szerdahelyi zsidó közösségről sem feledkeztünk meg. Az oktatási program végén az iskola tanulói verses összeállítással adóztak a Vészkorszak helyi áldozatai emlékének.

Az esemény során megemlékeztünk a közelmúltban elhunyt Kornfeld Feri bácsiról is, akit a korábbi években számos közös oktatási programot bonyolítottunk le Dunaszerdahelen és Nagymegyeren.

PA

Interaktív órák a zsidóságról és a Holokausztról az Ozorákban

A Világ Igazai

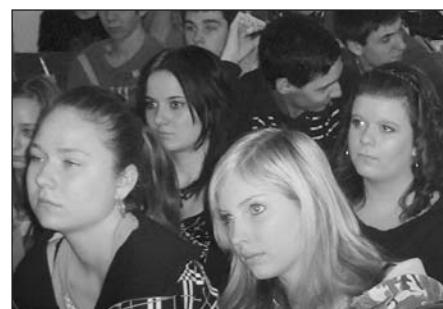
A pozsonyi Prímás Palotában január 27-én, az ENSZ Holokauszt nap alkalmából Zeev Boker, Izrael Állam nagykövete adja át a jeruzsálemi Jad Vashem Intézet "Világ Igazai" kitüntetését olyan nem zsidó embereknek, akik a II. világháború idején saját életük kockáztatása árán zsidókat mentettek.

A KehReg folytatódik

A Holland Zsidó Humanitárius Alap (JHF) támogatásban részesítette a KZSH Kehila Regio (KehReg) programjának 3. évfolyamát. A 2006-ban indult sorozat részeként számos regionális eseményt szervezhettünk az elmúlt két évben. A 2008-ra érkező 7000 EUR-támogatás jelentős anyagi segítség közösséggünknek, melyből újabb színvonalas rendezvény valósul meg. A programról a HH hasábjain folyamatosan olvashatnak.

A diákok versekkel emlékeztek

A zsidó otthon – a család oldala

Nagymegyertől Givatayimig – 23. rész

**Jechi-Am,
november 29.**

Mivel semmilyen járművel nem lehetett a dombra feljutni, kénytelenek voltunk a minimális építkezéshez szükséges anyagot, cementet, homokot (zsákokban), deszkákat, gerendákat, bádoglemezeket és még magyomást, az ösvény kezdetétől, a domb tetejére gyalog, a vallunkon, vagy kézben cipelve felvinni. Ez persze egy vidám, bár kissé furcsa kirándulás volt, még gyakorlott cserkészek számára is. Fontos volt, hogy az egész „szállítmány” épégben megérkezzék a dombtetőre, a kies „bágyolvár” aljához. Ezt a célt el is értük és a kényes dohokat sikerkült bevinni, a né-mileg zárt helyiségekbe, mielőtt a nagy zápor eleredt. A napirendre tűzött kérdéseket, ott megbújva még megbeszéltük, és elindultunk lefelé az aszfalt úthoz vezető ösvényen. Ott lent a kibbuc teherautója várta bennünket, hogy hazavigyen Kiryat Chájimba. Egyike a helyi csoport tagjainak velünk jött, mint aki már ismeri az ösvényt. Az ösvénynek már híre sem volt, elmosta a zápor. Nem volt semmi tájékoztató jel a láthatáron. Az igazság az, hogy láthatár sem volt. Az ég sötétre borult, és mi mindenkorban bőrig ázva mentünk, amerre reméltek, hogy mennünk kell. Nem messze tőlünk megjelent egy arab szamárháton. Az „útmutatónk” tudott egy pár szót arabul. Megtudtuk, hogy a „lovag” a környék közeli nagy falujába, Tarsichába tart. Meg-

kértük, vegye fel szamarára egyik chavéránkat, Nómít, aki már nagyon nehezen bírta az utat. A szamaras nyomában eljutottunk a rosszhírű falu rendőrsége kapujához. A rendőrség rádója eleredt, félve, hogy „Écel” (Nemzeti Katonai Szervezet, szélső jobboldali ellenállási mozgalom) emberei jöttek őket megtámadni. Akkoriban ilyesmi is előfordult. Ránkszegezett géppisztolyokkal sorakoztak a vaskapu mögött és „állj, ne mozdulj!” kiáltásokkal fenyegettek. Eltartott egy darabig, míg hajlandók voltak egyikünket beengedni és meghallgatni, mi járatban vagyunk. Amíg az kijött, mi viharos „hórába” kezdtünk és vidáman énekeltünk, dacára a zuhogó esőnek, hiszen nedvesebbek már nem lehetünk! Chavérunknak sikerkült onnan telefonálni Nahariára, a Hágáná parancsnokához és megrendelni egy fedett teherautót, ami hazavitt bennünket Kiryat Chájimba, a kibbucba. A felszírunkban nem volt olyan egyszerű megszáradni.

1947. november 29. estén az ENSZ New York melletti Lake Successben, rendkívüli ülésre jött össze a Palesztína Kérdést Vizsgáló Bizottság javaslatainak megvitatására. A javaslat fő pontjai az angol mandátum megszüntetése és az ország területén egy zsidó és egy arab állam létesítése volt. Csak a közgyűlés 2/3 arányú többsége szavazhatta meg a javaslat elfogadását. Mi a kibbuc egyetlen rádiója körül, pattanásig feszült idegekkel, hallgattuk a szavazás folyamát. minden „yes” lelkes öröm és „él-

jen” kiáltásokat, míg a „no” csalódott sóhajokat váltott ki száraz torkainkból. A jelenet hasonló volt az egész ország zsidó házaiban. Az arab lakosság a fordított irányba „drukkolt”, mert az ő vezetőik elutasították a bizottság majdnem egyhangú javaslatát. Ennek a szavazásnak a nagy meglepetése Gromiko, a szovjet képvisező igenlő álláspontja volt, szöges ellentében addigi arab-barát szavazataikkal, minden vitás kérdésben. Ez a „brit imperializmus” ellen irányult. Az utolsó „yes” halálatára, viharos örömrivalgásba tört ki az egész „jisuv”. Ezrek özönlöttek az utcáakra és terekre, ahol hajnalig táncoltak és énekeltek. Itt is, hamarosan, öröm keveredett az örömben. Az arabok erőszakkal és terrorral akarták a világ népeinek határozatát semmivé tenni. Másnap általános támadásba kezdtek a zsidó városok és falvak ellen. A harcok főleg a vegyes lakosságú városokban és a főútvonalakon folytak. „Jeruzsálemet hegyek övezik” írja a Zsoltárök könyve. Ezeknek a hegyeknek a lejtőiről támadták és pusztították el a környező arab falvak felfegyverzett lakói Jeruzsálemben ellátást szállító karavánok (konvojok) teherautóit, utasaikkal együtt, a „felkelés” első szakaszában. Az új, modern autópálya szegélyein máig is tanúskodnak az elégett járművek maradványai, ezeknek a hősi harcoknak emlékéről. A város éhezett és szomjazott, katonai erőszínesért, utánpótlásért kiáltott, amíg a Pálmách önfeláldozó harcosai, Jichak Rabin vezetésével, elfoglal-

A Mama (Rivka), Chaja édesanya

ták a támadó falvakat és felszabadították a Jeruzsálemben vezető országutat. Ez csak egy példa a sok közül. A Szochnut (a cionista mozgalom ügynöksége) emberei, akik a Kiryat Smuél tábor lakóiról gondoskodtak, a Mamát, egy másik asszonyt, egy rechovotli lakásba osztották be. Mire „megfordultunk” már nem is volt ott. Mi azt akartuk, hogy velünk legyen. Azonnal elutaztam Rechovotba, megkeresni és visszahozni őt. Az nem volt, akkor sem egy kis falu és ott megtalálni valakit, nem volt egyszerű feladat. A szerencse kedvezett nekem, mint a tündérmesékben, az utcán menet, Mama szembe jött velem. Boldogan utaztunk Ramat Ganba, Sosa bérelt szobájába, az újra megtalált Mamával. Nem hagyhattuk a Mamát Sosa terhére. Bár a kibbuc készített számára egy kedves kis szobát a tábor egyetlen házában, egy apró konyha sarokkal, ahol egyedül főzhetett magának, de a Mama nem akart a kibbucban élni.

(Folytatás a 8. oldalon)

TRADÍCIÓ - a komáromi zsinagóga hitéleti oldala

TuBiSvát – a fák Újéve – Radnóti Zoltán rabbi írása

Szabad gondolatok egy kis újév kapcsán...

Kedves Olvasók!

1.

Azt újság szerkesztője azt kérte tőlem, hogy írjak svát hónap 15-ről, a fák újévről.

Most meséljek egy oldalt arról, ami ről bármelyik zsidó tankönyvben külön fejezetet kapott? Vagy másoljam ki az internetes kereső több, mint 250 magyar nyelvű találatok egyikét?

Nem szeretném. Elnézést.

Inkább arról szeretnék, írni, hogy egy ünnep mit is jelent nekem.

Annyiszor keresünk a jelzőket a Szentírára, a zsidó hagyományra, az ünnepeinkre. Mondjuk: „Szép“, „jó“ vagy „érdekes“...

Vagy azt is mondhatom: „a miénk“. - (ezt én nagyon szeretem mondani. Mert tényleg a miénk! - olyan kevés sajátjuk volt a régen zsidó embereinek, legalább az ünnepeik megvoltak)

Ízlelgetem a szavakat ám nem érezem teljesnek. Aztán rájövök: Nincs jelző. Nincs jelzője a zsidó hagyománynak, az ünnepeinknek.

A jelző azt jelenti: definíálom, körülhatárolom. De én nem tudom!!! És nem is akarom...

Nem oly' rég azt mondtam, vagy talán azt írtam egy levelemben: „a zsidóság életforma“.

Most kiegészíténi egy bátor gondolattal: „a Szentírás, a zsidó hagyomány, az ünnepeink: a túlélés. A válasz mindenre.“

„Válasz??? - A sok bajra és fájdalomra?“ - kérdezhettek vissza.

„Csacska beszéd ez drága rabbi úr!“, tesztek hozzá félmossollyal.

És én ismét magamba fordulok.

„Talán igazatok van...“

2.

Sok mindenről félünk, sok mindenki tudunk kerülni, de a csalódást az egyik legnehezebben... pláne ha az ember a barátaiban csalódik.

Megbénulunk és sírunk.

A zsidó nép megtanult csalódni. Hosszú volt a történelmünk.

Feltűnnek a kezdetek. A néppéválás furcsa folyamata. Elolvassuk a Tórából.

A legelső lépés: a vörös tengeren való közös átkelés.

Igen! Siker! Csoda! Ott, abban a pilanatban nagyon hitt a nép. Együtt.

És a szívek hálája: a dal. A Dal. Dallamok, amik belopóznak az ember szívébe.

A zsidó nép énekelt egy dalt. Egy himnuszt, a szabad nép szabadságát. És ez a dal bekerült a Tórába, bekerült a minden nap imáinkba is.

És még nincs vége az ünnepnek! A dal közben Mózes testvére Mirjám táncre perdült.

„És vette Mirjám, a prófétanő, Áron nővére a dobot kezébe, és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtáncal. És Mirjám elkezdte nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte.“ (MII 15. 20-21)

Ám a dal panasszá jajdul... Sivatag. Sivatag. Sivatag.

Nincs víz...

Aztán találnak vizet, de az ihatatlan. Keserű víz.

„És elindította Mózes Izraelt a nádas-tengertől és mentek Súr pusztájába; mentek három napig a pusztában és nem találtak vizet. Elérkeztek Móróba, de nem tudtak vizet inni Móróból, mert keserű volt az, azért neveztek el Mórónak (keserű).“ (MII 15. 22-23)

A szöveg látszólag két mondat, ám az emberi élet rejlik benne.

Az ünnep, az örööm... - a találkozás.

És a csalódás. Amiről az elején beszéltünk.

Keserű kutak vannak ma is. Én félek tőlük.

Ám a Tóra folytatja! Isten mit tett!?

Megmutatott a népnek egy egyszerű ágat, amit ha bedobnak ebbe a keserű vízbe, az édessé és ihatóvá válik.

Ez ilyen egyszerű lenne???

Egy kis ágacska és minden szép és jó?

Egy kis ünnepecske és minden szép és jó?

3.

A zsidó hagyomány (misztika?) szerint szombaton a zsidó ember kap egy

új lelket, héberül „nesámá jetérá“-nak nevezik. Hétről hétre elveszítjük, majd hétről hétre visszakapjuk.

Az ünnep: kizökkent a rohanásból. - -- erre gondoltál már?

Ki kell jelölni egy napot, egy ünnepet, amiben nem lehet csalódni.

A virágzó ág - ami megédesíti a keserűt - lehet rengeteg dolog.

Körbenéztél már? Hátha mellettesd van?

Ez koronként más és más volt. Nincs konstans kovász. Két egyforma kenyér se...

Kérek és könyörgök, meséljenek az ünnepeket!

Mi is az ünnep?

Az ihletettség többlete.

A hétköznap kizárasa.

Az ünnep és az Ünnepadó szeretete.

4.

2008. január 22. A vízöntő havának teliholdja.

Klasszikus nevén: Tu-bisvát, azaz Svát hónap tizenötödike.

A polgári időszámítás után 200 esztendővel leírták, hogy ez a fák újéve (ros hásáná leilánot), mert az ókori Izraelben e naptól számították a gyümölcsstermő fák tizedével kapcsolatos előírásokat a három vagy az idősebb fák esetén.

Vízöntő... – „fakadjon áldás a vízből!“ mondja az ima.

Hiszem, hogy:

Ekkor dől el, mennyi csapadék hull majd az esztendőben.

Ekkor kezdődik a fák rügyezése, és némelyek virágzása (mandulafa).

Ekkor kelnek a fák új életre, ez újjászületésük napja.

Ekkor van az izraeli parlament, a Kneszeti születésnapja, mert 1949-ben tu bisvát napján nyitotta meg Hájim Weizmann a Kneszeti első ülésszakát és kezdődött meg a parlamenti munka a régi-új államban.

És én elhiszem!

(Folytatás a 8. oldalon)

Nagymegyertől...

(Folytatás a 6. oldalról)

A kibbucchoz folyamodtunk, hogy szavazzon meg egy bizonyos „Szülő támogatási” számára. A kibbuc közgyűlése ezt elutasította anyagi nehézség indokával. Ez a határozat nem hagyott számunkra más megoldást, mint elhagyni a kibbucot és Mamát magunkhoz venni. Chaja ezt a lépést már régen szorgalmazta, ő nem szerette a közös gazdálkodást. Én kitartottam az ideálok mellett, amit évek óta követtem és tanítottam, de a „Tiszted apádat és anyádat” parancsolat erősebbnek és kategorikusabbnak bizonyult minden eszménynél, és én Chajával teljes mértékben azonosítottam magam ebben a kérdésben is. Édesanya iránti szeretete minden más megfontolás

felett állt. Mivel Chaja gyermeket várta január végére, a kibbuc elhatározta, hogy a születésig a kibbucban marad.

Én már december közepén elutasítottam Ramat Ganba. Sosa férje, Lajos, segített egy másfél szobás lakást bérleti a város közepén és munkát is szerzett, mint karbantartási ember egy helyi csokoládégyárban.

Jó kapcsolatai voltak a városban. Türelmetlenül várta a szülést, ami néhány napot későt. Késő este órákban jöttek a fájdalmak és két chavér vállalkozott, hogy beviszik Chaját, a kibbuc autójával, a haifai szülelészetre. Át kellett menni egy hídon, ami egy arab falu felett vezetett Haifára. Onnan löttek minden járműre, amely a hídon ment. Az autó eloltott lámpákkal, maximális sebességgel szágul-

dott át a hídon és szerencsésen megérkezett a kórházba. Sajnos, már egyikük sem él, mindenben, Chájim Drori és „Leki”, eleste, néhány héttel azután, egy arab támadás alkalmából. Alíza, a „legszébb csecsemő a városban”, február 3-án született. Nagyon sajnáltam, hogy nem lehettem Chaja mellett, mert azokban a napokban a Tel Aviv - Haifa országútra löttek egy útszéli arab faluból. Telefon még nem volt a láthatáron, így táviratban kaptuk meg az örömhírt.

Két hétre rá elutasítottam Kiryat Chájimba, a kibbucba, miután megcsodáltam a tényleg gyönyörű Alízát, összecsomagoltuk szerény „vagyunkat” és búcsút mondunk a kibbucnak. Az autóbusz utasait a veszélyes útszakaszon páncélkocsi vitte át. Kaptunk néhány

lövést, amik lepattantak a páncélról. A csecsemőt az ölelben tartottam és a lövések közben, ösztönösen fölhajoltam, hogy baj ne érje. Ramat Ganba érve, még sokat kellett gyalog menni „hazáig”. Nem volt határa az újdonsült nagymama boldogságának, cso-daszép unokája láttán.

Ezzel végleg befejeződött és véget ért számomra az utópia. Igyekeztem túlenni minden lelkiismeret furdaláson és önmarcangoláson a nagy ideál feladása miatt. A szűk, meghitt családi élet örömei bőven kárpoltak mindezért.

A nagymama és az unoka szépen „megfértek” a fél szobában, a nagymama a kis unokáját mérhetetlen szeretettel a szívébe zárta, az mindig az „övé” volt.

Weisz Jehosua, Izrael

Szabad gondolatok

(Folytatás a 7. oldalról)

5.

Itt vagyunk.

A mi ünnepük: Tu bisvát --- ez lenne a fák újéve???

Nem! Ez nemek pontatlan definíció!

Hiszen ha a fákat ünnepelnénk, akkor Magyarországon márciusban, Ausztráliában novemberben, míg Miami-ban egész évben ünnepelnének az ott lakók.

Nem! Ez Izrael gyümölcseinek új éve!

Senki másé!

Hillél és Sámmáj, a Szóbeli Tóra, a Misna bölcséi, az első században, a

Jeruzsálemi Szentély korában éltek. Ők beszélnek először erről az ünnepről.

Ez egy izraeli ünnep. Az izraeli fáról szól.

Ünnepeltek. A gyümölcsöket, a vizet.

Csupán áldásokat mondtak/mondunk. A legbékesebb ünnepe a zsidó népnek. Áldásokat mondtak/mondunk a rügyekért a bimbókért, a sarjakért, Izrael fájáért, gyümölcseiért. Miértünk, önmagunkért.

Az ünnep kihirdetése óta eltelt két évezred.

Ám évek óta a gyümölcsök mellett könny is fakad.

Hillél óta, az ókori Izrael óta nagyon vágyjuk a békét. Áldást kértünk/kérünk minden percben. Tudjuk, hiszen az

egyiptomi menekülőknek volt hová menniük, a tenger szétvált előttük, és Mózes énekére Mirjam táncolt.

A középkor, az újkor és a legújabb kor európai menekültjeinek majd' 2000 esztendeig nem volt hová menniük...

Csak az álmakba, az ünnepeikbe menekülhettek, és ezt tették. A zsidóságunkba menekülhettünk.

És mi itt vagyunk. A mi ünnepeinkkel, amik „szépek”, „jók” és „érdekesek”; amik a „mieink”, amik a „túlélés” és „válasz mindenre”. ÍGY EGYÜTT!

Ezt a kis újévet szeretném köszönteni egy kis imával:

Adja a Teremtő, hogy Izrael fáit ültető, gondozó és ölelő kezeket és szíveket sohase érje fájdalom!

IZRAEL 60 – Výzva

V tomto roku oslavuje Izrael 60. výročie založenia štátu. Pri tejto príležitosti organizuje ŽNO v Komárne celodenný program s názvom „Z domoviny domov - Komárňančania v Izraeli”.

V rámci programu by sme chceli otvoriť novú výstavnú časť v Mikromúzeu Ármina Schnitzera, na výstave by sme chceli predstaviť výstahovanie našich súverencov do Svätej zemi, ich život. Prosíme našich čitateľov, aby nám pomohli pri zostavení výstavy s fotkami, dopismi, spomienkami. Budeme radi, ak nám pošlete fotokópie, elektronické fotky, dokumenty. Vaše listy, ponuky očakávame na ŽNO v Komárne (e-mail: kile@menhaz.sk).

Sústrast

Boli sme otriasení, keď sme sa dozvedeli o tom, že nás nečakane opustil dr. László Gótai, predseda ŽNO našej družobnej komunity v Salgótarjáne. Do dnes spomíname na jeho vlaňajšiu návštevu u nás. Vyjadrujeme úprimnú sústrast jeho rodine a celej komunité v Salgótarjáne.

Vedenie ŽNO v Komárne

Kile Kaleidoszkóp

IZRAEL 60 – Felhívás

Izrael állama idén ünnepli fennállásának 60. évfordulóját. Ebből az alkalomból a Komáromi Zsidó Hitközség egy egész napos programot szervez „*Ott-honról hazá - komáromiak Izraelben*” címmel. Terveink szerint ezen a napon nyitunk meg egy új kiállítási részt a Schnitzer Ármin Mikromúzeumban, mely az egykori komáromiak szentföldi kivándorlását mutatja be, illetve az új-

rakezdést, ottani életüket. Azzal a felhívással fordulunk Olvasóinkhoz, hogy fényképekkel, levelekkel, visszaemlékezésekkel segítsék a tárlat kialakítását. Fénymásolatokat, elektronikusan (scannelt) képeket, dokumentumokat is örömmel fogadunk!

Felajánlásait a hitközség címére (e-mailben: kile@menhaz.sk) várjuk.

Megszépült a Menház folyosója

Temetői hírek

Ezúton kérjük a hozzátartozókat, hogy a 2008-ra esedékes temetőgondozási díjat befizetni szíveskedjenek (300 Sk/sír, dupla sírok esetén 500 Sk/sír).

A temetői lakás építése folytatódik, és várhatóan az első negyedévben befejeződik, ezt követően választjuk ki az új temetőgondnokot.

A temető tavaszi karbantartási időszaka április 1-jén kezdődik.

Több látogató jelezte a KZSH felé, hogy napközben nem tudott bejutni a sírkertbe, tőlük ezúton kérünk elnézetést. A problémával kapcsolatban a KZSH titkársága intézkedett, a temető március 31-ig szombat és a zsidó ünnepek kivételével naponta 8:00–16:00-ig látogatható!

Üzenetrögzítő a titkárságon

A 00421-35-7731-224-es üzenetrögzítős telefonszámon egész nap várjuk üzeneteiket, észrevételeiket.

Gratulálunk!

Ezúton gratulálunk lapunk alapító munkatársának, **Piczek Ferencnek** 50. születésnapja alkalmából.

Megó János hittestvérünk december végén 60. születésnapját ünnepelte. Mazl tov! Bis 120!

a HH szerkesztői

STETL – kultúrna príloha Spravodaja

Chanuka a Deň všeobecného Kadišu v Košiciach

Židovská komunita v Košiciach oslávila tento rok Chanuku spoločne v priesotoroch Divadla Thália v Košiciach 16. decembra. Po krátkom programe, v ktorom odzneli židovské piesne a skladby, zatancovali dievčatá z klubu mladých pri ŽNO v Košiciach. Pán rabín Jossi Steiner zapálil sviečky na Chanukii a zaspievali sme si spoločne Maoz Zur... Všetci prítomní si pochutili na šíškách, káve a čaji a posedeli vo vzájomnom dialógu v príjemnom prostredí divadla. Toto chanukové stretnutie organizovalo Združenie ESTER s finančným príspevkom nadácie EZRA a Židovskej náboženskej obce v Košiciach.

Chceme veriť, že každý si odniesol

domov kúsok zo svetla zo zapálených sviečok, ktoré bude ešte dlho svietiť v ich domovoch a bude pomáhať zachovávať židovské tradície.

„Deň všeobecného kadišu“ je 10. v mesiaci Tevet, podľa občianskeho kalendára toho roka to pripadlo na 18. decembra. Iniciátorom Dňa všeobecného kadišu bol rabín Jicchak Ajzik Hercog, ktorý sa narodil v Poľsku v roku 1988 a zomrel v roku 1959 a po vytvorení štátu Izrael stal hlavným aškenázskym rabínom v Izraeli. V Deň Všeobecného kadišu sa hovorí spoločne Kadiš a zapaľuje sa sviečka v doma.

Už tretí rok vďaka pánovi rabínovi

Jossimu Steinerovi si židovská komunita v Košiciach pripomína tento významný deň. V modlitebni na Krmanovej ulici v Košiciach si členovia a členky ŽNO v Košiciach vypočuli niekoľko žalmov viažucich sa k tomuto dňu. Pán Ivan Kamenský, pán Dušan Rubovič a pán Michal Klien v krátkom literárnom teste nás oboznámili s historickými faktami, ktoré nám pripomenuli strašné chvíle Holokaustu a ich priebeh v Košiciach od roku 1942.

Spoločne hovorený Kadiš umocnil atmosféru spomienky na všetkých tých, ktorí boli zavraždení počas Holokaustu a je dňom uchovania pamiatky na nich aj pre ďalšie generácie.

PaedDr. Marta Győriová

Pinchas leb Frieden – zdroj pre výuku: Interaktívna vyučovacia hodina v Ozoráku

Dobrovoľníci zo Zdroja pre výuku Pinchas leb Frieden už po druhý raz navštívili strednú školu Ozorák v Dunajskej Strede. Prišli na pozvanie pána profesora Illésa, aby sa porozprávali so študentmi o židovstve a o hrôzach pohromy II. svetovej vojny. Zúčastnení asi 120 žiaci sa najprv oboznámili s významom slova „Žid“, neskôr hovorili o židovskej histórii a o židovskom živote. Pojem židovskej komunity a história pohromy II. svetovej vojny bola priblížená pomocou informatívnych metód vyučovania a s novou modernou technikou. Samozrejme sme nezabudli ani na židovskú komunitu v Dunajskej Strede. Na konci vyučovania žiaci recitačným programom vzdali poctu miestnym obetiam.

V priebehu programu sme si spomenuli na uja Feriho Kornfelda, ktorý nás nedávno opustil a s ktorým sme už realizovali celý rad vyučovacích programov tak v Dunajskej Strede ako aj vo Veľkom Mederi.

Členský poplatok v roku 2008

Žiadame členov našej komunity aby zaplatili členský poplatok za rok 2008 (dôchodcovia 200 Sk/osoba, študenti 100 Sk/osoba). Zaplatiť môžete v hoto-vosti na našom sekretariáte (pondelok 15:00-17:00, štvrtok 10:00-12:00), alebo cez banku (na číslo účtu uvedené na 2. strane) alebo šekom (môžete si vyžiadat na sekretariáte a zašleme Vám ho). Ďakujeme!

Spravodlivý medzi národmi

Z príležitosti Dňa holokaustu veľvyslanec Izraelu Zeev Boker odovzdá ocenenie Spravodlivý medzi národmi, ktoré udeľuje Ústav Jad Vašem v Jeruzaleme, takým ľuďom nežidovského pôvodu, ktorí v priebehu II. svetovej vojny aj za cenu obetovania vlastného života zachraňovali Židov.

Správy o cintoríne

Žiadame príbuzných, aby zaplatili poplatok za ošetrovanie hrobov na rok 2008. (300 Sk/hrob, v prípade dvojitych hrobov 500 Sk/hrob).

Pokračuje sa vo výstavbe domu pre správcu cintorína. Očakávané ukončenie sa predpokladá v prvom štvrtroku. Následne sa uskutoční výber správcu.

Jarné obdobie údržby cintorína sa začína 1. apríla 2008.

Viacerí návštevníci nás upozornili nato, že sa cez deň nemôžu dostať do cintorína. Prosíme ich o prepáčenie. S otázkou sa zaoberala vedenie ŽNO a vykonali sme opatrenie na základe ktorého je židovský cintorín sprístupnený s výnimkou židovských sviatkov a soboty denne medzi 8.00 a 16.00 (do 31.3) hod.

Žiadame Vašu podporu

Zmena ČÍSLA ÚČTU!

Vážení čitatelia!

Prosíme Vás, aby ste podľa Vašich možností podporovali programy ŽNO v Komárne, ako aj vydávanie Spravodaja, údržbu budov a obnovu cintorína.

Od 1. januára 2008 môžete zasielat peniaze na nasledujúce účty (je možnosť platiť osobne na sekretariáte, ako aj poukázanie peňazí šekom):

Účty sú v Sk aj v devízach!

Poukázanie peňazí z územia SR:

26384962/0900- Slovenská sporiteľňa alebo
10103804/5200- OTP Slovakia

Poukázanie peňazí zo zahraničia:

Adresa: Židovská náboženská obec v Komárne, Eötvösa 15, 94501 Komárno, Slovenská republika

IBAN: SK06090000000000026384962 SWIFT: GIBASKBX

Adresa banky: Slovenská sporiteľňa, Palatínova 33, 94501 Komárno

alebo

IBAN: SK52520000000000010103804 SWIFT: OTPVSKBX

Adresa banky: OTP Slovakia, Záhradnícka 10, 94501 Komárno

Ďakujeme!

Krátke správy

★ Podporovali Spravodaj a ŽNO v Komárne: rodina Kornfeldová (Dunajská Streda), rodina Rybárová (Rimavská Sobota), MUDr. Tibor Gábor (Velký Krtiš), Martin Rujder (Nitra), Ing. Jozef Krajan (Komárno) a aj takí, ktorí nás požiadali o anonymitu. Ďakujeme!

★ Naša príručná knižnica Bélu Spitzera, vďaka grantovej podpore sa obohatila novými knihami. Srdečne očakávame našich čitateľov.

Ďakujeme pánom Istvánovi Magenovi a Ivanovi Zinnerovi (Budapešť) za zaslané knihy.

★ V našej knižnici si môžete prečítať nové číslo Spravodaja ŽNO zo Szegedína.

★ ŽNO v Komárne na základe uznesenia vedenia prechádza od 1. januára 2008 z jednoduchého účtovníctva na podvojné účtovníctvo. Prípravy na prechod boli začaté.

★ Z príležitosti občianskeho Nového roku sme obdržali nasledujúce pozdravy: od primátora mesta MUDr. Tibora Basternáka, od vice-primátora Bélu Szabóa, od prednosti úradu Petra Kovácsa, od riaditeľa odboru Gabriela Weszellovszkiego. Ďakujeme!

★ V roku 2008 zostávajú bezo zmeny členské poplatky ŽNO, poplatok za ošetrovanie hrobov a nájomné. Kontrolu cien uskutočníme v roku 2009 zároveň s prechodom SR na EURO.

Odkazovač na sekretariáte

V priebehu celého dňa očakávame Vaše odkazy, pripomienky na sekretariáte ŽNO, kde máme zapojený odkazovač na telefónnom čísle 00421-35-7731-224.

Blahoželáme

Z príležitosti 50. narodenín blahoželáme zakladajúcemu kolegovi Spravodaja pánovi **Františekovi Piczékovi**.

Náš súverenec **Ján Megó** oslavoval koncom decembra 60. narodeniny. Mazl tov! Bis 120!

redaktori Spravodaja

SPRA VODAJ

בָּה

Pozvánka Pamätný deň holokaustu

V zmysle uznesenia OSN z roku 2004 bol 27. január – deň oslobodenia koncentračného tábora Osvienčim – Birkenau vyhlásený na celom svete ako Pamätný deň holokaustu. Naša ŽNO už po druhýkrát usporiada dňa 27. januára 2008 spomienku v Židovskej kultúrnej a spoločenskej centrále v Menházi, na ktorú očakávame všetkých záujemcov. Program je bezplatný.

Program:

14:30–14:45 Otvorenie
15:00–15:45 Komárno a Holocaust – prednáška JUDr. Vojtecha Nováka
16:00–16:45 Zápisnica z Osvienčimu prednáška dr. Györgya Haraszthiho (Židovská univerzita v Budapešti)
17:00 Zapálenie sviečok v synagóge

Spomínajme spolu!

p

KehReg pokračuje

Holandský židovský humanitný fond (JHF) poskytol podporu 3. ročníku programu ŽNO Kehila Regio (KehReg). Program bol zahájený v roku 2006 v rámci ktorého sme organizovali celý rad regionálnych podujatí. Podpora v hodnote 7000 Eur na rok 2008 znamená značnú finančnú pomoc našej komunité, pomocou ktorej budeme môcť organizovať nové akcie na vysokej úrovni. O programoch Vás budeme priebežne informovať.

Stretnutie klubov Šalom

V stredu, dňa 23. februára prídu na návštěvu do Komárne členovia klubu Šalom a vedúca klubu pani Kata Kádár z Bálintovho domu židovskej komunity z

Melamed I.

ŽNO v Komárne týmto pozýva všetkých záujemcov na zahájenie základného programu MELAMED - ktoré sa uskutoční dňa 27. januára 2008 v Menházi v sále Zoltána Wallensteina. Program je bezplatný a bude v slovenčine a v maďarčine. Doporučujeme Vám predbežnú registráciu, ale očakávame aj neregistrovaných záujemcov. Prednášajúci budú profesori a poslucháči zo Židovskej univerzity z Budapešti.

10:00–10:30 Zahájenie programu
10:30–12:00 Čo je židovstvo – objasnenie, úvodná prednáška, základné diela židovského národa
12:00–12:15 Prestávka
12:15–13:45 Základy hebrejského jazyka
13:45–14:15 Prestávka na obed - studený obed

Poobede od 14:15:program pokračuje v rámci Pamätného dňa holokaustu!

Plánované termíny v prvom polroku t.r.:

24. februára 2008
21. marca 2008 – piatok večer – Purim – učenie z príležitosti Šabatu
20. apríla 2008 – večera séderu
4. mája 2008 – deň Izraelu
22. júna 2008

Budapešti. V rámci celodenného programu si prehliadnu budovy našej komunity a pamäti hodnosti mesta. Poobede o 15:30 hod. v Menházi v sále Zoltána Wallensteina sa stretnú členovia dvoch klubov Šalom.

Srdečne Vás očakávame!